

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/221/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112206982
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8112206982.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobkyne Q. K., bytom Q. B. XXX, právne zastúpená Eva Petranová, Advokátska kancelária, s. r. o, Puškinova 16, Prešov, IČO: 36 854 581, proti žalovaným 1/ B. E., bytom Q. B. XXX, právne zastúpený JUDr. Jozefom Karabášom, advokátom, Ružová 10, Sabinov, 2/ Q. E., bytom Q. B. XXX, právne zastúpená JUDr. Vierou Strakovou, advokátkou, kpt. Nálepku č. 5, Prešov, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva reálnym rozdelením, o trovách konania, o odvolaní žalovaných proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 29C/45/2012-244 v spojení s opravným uznesením č. k. 29C/45/2012-260 zo dňa 25.8.2014 takto

rozhodol:

Mení uznesenie v spojení s opravným uznesením tak, že žalovaní v 1. a 2.rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni trovy prvostupňového konania pozostávajúce z iných trov vo výške 515 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 1 981,84 Eur na účet JUDr. Evy Petranovej v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Žalovaní v 1. a 2.rade sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 107,23 Eur na účet JUDr. Evy Petranovej v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa uložil žalovaným v 1.a 2.rade povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 2 464,49 Eur a iných trov konania vo výške 415,- Eur na účet právnej zástupkyne žalobkyne.

V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa vo veci samej domáhala zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva účastníkov k nehnuteľnostiam vedeným na liste vlastníctva (ďalej len LV) č. XXXX k. ú. Q. B., a to podľa stavu znázornenom na geometrickom pláne č. 31/2011 vyhotovenom B. B. dňa 20. 07. 2011 s tým, že do výlučného vlastníctva žalobkyne sa prikáže pozemok parc. CKN č. 36/11 - zastavaná plocha o výmere 260 m², do výlučného vlastníctva žalovaného v 1.rade sa prikáže pozemok parc. C KN č. 36/12 - zastavaná plocha o výmere 195 m² a do výlučného vlastníctva žalovanej v 2.rade sa prikáže pozemok parc. CKN č. 36/13 - zastavaná plocha o výmere 65 m². Vo veci samej bolo rozhodnuté rozsudkom zo dňa 18.9.2013, ktorým bolo zrušené podielové spoluvlastníctvo účastníkov konania k nehnuteľnostiam vedeným na LV č. XXXX k. ú. Q. B., ktoré spoluvlastníctvo bolo vyporiadané podľa stavu znázornenom na geometrickom pláne č. 31/2011, vyhotovenom B. B. z 20.7.2011, overeným Správou katastra Prešov pod č. GI - 1042/2011. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 6.11.2013.

Následne súd poukázal na uznesenie zo dňa 22.11.2013, ktorým rozhodol o náhrade trov konania v zmysle ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že žalovaných zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 2 479,23 Eur a iných trov konania vo výške 415,- Eur. Predmetné uznesenie bolo zrušené uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co /40/2014 zo dňa 16.4.2014, z dôvodu nepreskúmateľnosti,

ktorá spočívala v stanovenej výške tarifnej odmeny, ako aj neodôvodnení nožnej aplikácie ust. § 150 Občianskeho súdneho poriadku, ako aj nesprávnej číselnosti priznanej náhrady iných trov konania žalobkyne.

Následne súd poukázal na priebeh konania, najmä stanovisko účastníkov k navrhovanému spôsobu zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva. Zdôraznil, že len obštrukciou žalovaných v 1. a 2.rade vznikli trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku, z vyplatenej odmeny za spracovanie geometrického plánu, ako aj trov právneho zastúpenia. Opakovane boli z ich strany prednášané nedôvodné námietky voči navrhovanému spôsobu rozdelenia ich podielového spoluvlastníctva, ktoré mali za následok vznik ďalších trov na strane žalobkyne, pričom v konečnom dôsledku došlo k zrušeniu a vyporiadaniu ich podielového spoluvlastníctva spôsobom navrhovaným žalobkyňou ešte pred začatím súdneho konania vo veci samej na základe predloženého geometrického plánu z roku 2011.

Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Mcdo 10/2012 z 26.7.2012, ak podielový spoluvlastník dosiahol v súdnom konaní zrušenie podielového spoluvlastníctva autoritatívnym rozhodnutím súdu presne takým spôsobom vyporiadania, na akom sa márne pokúšal s druhým spoluvlastníkom dohodnúť, aký následok navrhol v súdnom konaní, bol v súdnom konaní v plnom rozsahu úspešný. Obdobný právny názor vyplýva aj z R 54/1973, podľa ktorého pri rozhodovaní o náhrade trov konania, ak súd vyhovel návrhu a zrušil podielové spoluvlastníctvo spôsobom, ktorý bol navrhovaný, najmä, ak sa odporcovia bránili alebo navrhovali, a to bezúspešne iný spôsob vyporiadania, niet v zásade prekážok, aby súd použil ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a navrhovateľovi priznal plnú náhradu trov konania.

Súd dospel k záveru, že bez ohľadu na charakter predmetu konania nie je dôvodné na rozhodnutie o trovách konania aplikovať ust. § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, lebo z obsahu spisu nesporne vyplýva, že žalobkyňa od roku 2011 vyvíjala maximálne úsilie na dosiahnutie dohody medzi podielovými spoluvlastníkmi v otázke zrušenia a vyporiadania ich podielového spoluvlastníctva, avšak žalovaní i napriek predbežným dohodám v konečnom dôsledku k uzatvoreniu dohody nepristúpili, a preto bola žalobkyňa nútená domáhať sa jeho zrušenia prostredníctvom súdu. Súd konštatoval, že na základe týchto skutočností na strane žalovaných neboli zistené žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ani na strane žalovanej v 2.rade, ktorá žiadala zohľadniť, že jej bol priznaný peňažný príspevok na opatrovanie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím s tým, že okrem tohto príjmu iný príjem nemá. Súd poukázal na to, že samotná žalovaná v 2.rade sa od počiatku zúčastňovala mimosúdnych rokovaní ako zástupkyňa svojho právneho predchodcu napriek tomu, tak ako to vyplýva z vyššie uvedených skutočností, s navrhovaným spôsobom rozdelenia vyslovila nesúhlas.

Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Mcdo 2/2008 zo dňa 25.2.2009, že dôvody hodné osobitného zreteľa sa môžu týkať sociálnej situácie účastníkov, v takomto prípade je však potrebné pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa, prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania, a teda nielen toho, koho by postihovala povinnosť nahraďiť trovy, ale aj toho, ktorého majetková sféra by bola použitím výnimočného ustanovenia dotknutá. Ust. § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku neslúži k zmierňovaniu majetkových rozdielov medzi účastníkmi konania, ale k riešeniu situácie, v ktorej je nespravodlivé, aby ten, kto dôvodne bránil svoje porušované alebo ohrozené práva, alebo právom chránené záujmy, nezáskal náhradu trov, ktoré by v takomto konaní dôvodne vynaložil. Bez ohľadu na majetkové pomery žalovanej v 2.rade, jej celkové pomery nezodpovedajú zvláštnym okolnostiam, ktoré by odôvodňovali aplikáciu ust. § 150 Občianskeho súdneho poriadku, lebo je vlastníčkou viacerých nehnuteľností vedených v k. ú. Q. B., zapísaných na LV č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXX, č. XXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX a č. XXXX. Navyše súd poukázal na to, že žalovaná v 2.rade bola v konaní zastúpená právnym zástupcom z radov advokátov, takže musela zaplatiť odmenu za právne zastúpenie, a teda jej majetkové pomery neodôvodňujú aplikáciu ust. § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Je povinná niesť procesnú zodpovednosť za trovy konania, ktoré vznikli úspešnému účastníkovi konania zavinené aj jej obštrukciami v priebehu súdneho konania. Nepriзнание náhrady trov konania žalobkyňi by bolo v rozpore s dobrými mravmi a hodnotou spravodlivosti z dôvodu, že táto vyvíjala maximálne úsilie na uzatvorenie mimosúdnej dohody.

Následne súd poukázal na majetkové pomery žalobkyne za rok 2013, z ktorých úhrn z účtov zúčtovaných a vyplatených príjmov predstavuje sumu 7 174,81 Eur, z toho náklady na sociálne a zdravotné poistenie

947,56 Eur, z toho čistý mesačný príjem žalobkyne za rok 2013 predstavuje 518,93 Eur. Žalobkyňa má šesť detí, z toho dve študujú na vysokej škole v O., v O. O., jedno dieťa navštevuje základnú školu, a preto pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa, súd prihliadal aj na jej osobné, majetkové a zárobkové pomery.

Súd pri určení výšky tarifnej odmeny vychádzal z ceny spoluvlastníckeho podielu žalobkyne určenej aj pre účely výpočtu súdneho poplatku vo výške 6 500,- Eur, čo zodpovedá aj samotnému tvrdeniu žalovanej v 2.rade s uvedením, že navrhovaná cena právnou zástupkyňou žalobkyne vo výške 25,- Eur za m² nie je cenou nadhodnotenou, ale zodpovedá trhovej cene v k. ú. Q.U., v intraviláne obce. Z predložených listinných dôkazov o výške hodnoty sporu z ponúk realitných kancelárií vyplýva, že trhovú cenu pripadajúcu na m² v k. ú. V., predstavuje priemerne cenu od 25,625 Eur za m². V danom prípade cena podielu, ktorého sa žalobkyňa domáhala predstavuje sumu 6 500,- Eur a z uvedenej sumy bola povinnosť uložená aj zaplatiť súdny poplatok vo výške 390,- Eur, čo predstavuje 6 % z tejto sumy. Z uvedeného súd prvého stupňa priznal náhradu trov právneho zastúpenia celkovo vo výške 2 464,49 Eur, ktoré špecifikoval. Z titulu náhrady iných trov konania súd priznal náhradu za zaplatený súdny poplatok vo výške 390,- Eur a z titulu vyplatenej odmeny za vypracovaný geometrický plán, priznal náhradu len vo výške 1-ice, t. j. vo výške 125,- Eur. Žalobkyňa pred zrušením a vyporiadaním podielového spoluvlastníctva vlastnila spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnostiam v predmete súdneho konania v podiele 1-ice, a preto aj ona je povinná podieľať sa na úhrade tejto odmeny, ktorú by musela zaplatiť aj v prípade, ak by došlo k zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva dohodou medzi účastníkmi.

Podaním zo dňa 5.8.2014, žalobkyňa požiadala o opravu uznesenia v časti priznanej náhrady iných trov, kde mala byť správne uvedená suma 515,- Eur z dôvodu priznanej náhrady trov konania z titulu zaplateného súdneho poplatku a náhrady za vypracovaný geometrický plán vo výške 125,- Eur, čo celkom predstavuje 515,- Eur. Podaním zo dňa 6.8.2014, právna zástupkyňa žalobkyne požiadala o vydanie opravného uznesenia k tejto časti, v ktorej namietala číselnosť.

V zákonom stanovenej lehote podala proti uzneseniu odvolanie žalovaná v 2.rade. Namietala nesprávne skutkové zistenia, ako aj nesprávne právne posúdenie. Uviedla, že jednou zo základných zásad súkromného práva je zásada zmluvnej voľnosti. To, že žalovaní, najmä žalovaný v 1.rade, mali pripomienky k návrhu dohody ohľadne zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva nemožno hodnotiť ako obštrukciu a neodôvodnené námietky, ale ako výkon ich subjektívnych práv. Nesúhlasila teda s tvrdením súdu, že z jej dochádzalo pri mimosúdnych rokovaniach ohľadne vyporiadania a zrušenia podielového spoluvlastníctva k obštrukciám. Išlo len o jej procesnú obranu, ktorú nemožno považovať za nedôvodnú. Trvala na nepriznaní náhrady trov konania vo vzťahu k nej z dôvodov jej nepriaznivých sociálnych a majetkových pomerov, t. j. navrhovala aplikáciu ust. § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Navrhla zmeniť napadnuté uznesenie a účastníkom náhradu trov konania nepriznať alebo zrušiť napadnuté uznesenie a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Nesúhlasila, aby v rámci náhrady iných trov konania bola priznaná aj suma 125,- Eur za geometrický plán, ktorý bol vypracovaný pred začatím súdneho konania.

V zákonom stanovenej lehote podal proti uzneseniu odvolanie žalovaný v 1.rade. Nesúhlasil so stanovením hodnoty nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom sporu, taktiež nesúhlasil s tvrdením, že by z jeho strany dochádzalo k obštrukciám pri mimosúdnych rokovaniach. Poukázal na to, že nakoniec spor skončil na základe zhodného vyhlásenia účastníkov konania, preto v danom prípade je dôvodná aplikácia ust. § 150 Občianskeho súdneho poriadku. Ďalej namietal priznané úkony právnej služby, a to za vyjadrenie vo veci zo dňa 18.7.2012, ktoré neobsahuje žiadne skutočnosti rozhodujúce pre konanie vo veci samej, ďalej priznanú odmenu za pojednávania zo dňa 30.1.2013 a 29.5.2013, ktoré boli odročené za účelom mimosúdnej dohody, a preto mala byť priznaná náhrada len v rozsahu 1. Taktiež namietal priznanie náhrady iných trov konania za vyhotovenie geometrického plánu vo výške 125,- Eur, ktoré náklady nepovažoval za trovy konania, lebo bol vyhotovený pred začatím súdneho konania. Navrhoval zrušiť napadnuté uznesenie a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie alebo zmeniť a náhradu trov konania účastníkom nepriznať.

Opravným uznesením č. k. 29C/45/2012-260 zo dňa 25.8.2014, súd prvého stupňa opravil chybu v písaní vo výroku uznesenia Okresného súdu Prešov č. k. 29C/45/2012-244 zo dňa 16.6.2014, ohľadne výšky iných trov konania tak, že uložil povinnosť žalovaným v 1.a 2.rade spoločne a nerozdielne zaplatiť

žalobkyni trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 2 464,49 Eur a iných trov konania vo výške 515,- Eur na účet právnej zástupkyne žalobkyne v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

V odôvodnení poukázal na číselnú chybu vo výroku napadnutého rozhodnutia ohľadne výšky priznanej náhrady iných trov konania, ktorú opravil postup podľa § 164 Občianskeho súdneho poriadku.

Právna zástupkyňa žalobkyne vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného v 1.rade poukázala na to, že v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva vo veci samej, došlo k zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva reálnym rozdelením, a to rozsudkom zo dňa 18.9.2013, ktorým súd v celom rozsahu návrhu žalobkyne vyhovel. S takýmto spôsobom rozdelenia žalovaný v 1.rade nesúhlasil, čím svojim konaním zaviniť začatie súdneho konania. Spor medzi účastníkmi existoval, a preto nedošlo k uzavretiu dohody o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva. Navrhla potvrdiť napadnuté uznesenie. Uplatnila si náhradu trov odvolacieho konania, ktoré špecifikovala. Vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej v 2.rade poukázala ani to, že súd prvého stupňa správne existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa posúdil. Zdôraznila, že spor medzi účastníkmi konania existoval, ani samotná žalovaná v 2.rade, spolu s jej právnym predchodcom, aj keď súhlasili so zrušením a vyporiadanim podielového spoluvlastníctva v súlade s návrhom žalobkyne, uzavretie dohody o zrušení a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva reálnym rozdelením zmarili a na podpis sa nedostavili. Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa nemala inú možnosť, len domáhať sa zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva prostredníctvom súdu. Navrhla potvrdiť napadnuté uznesenie. Uplatnila si náhradu trov odvolacieho konania, ktoré špecifikovala.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie im predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 Občianskeho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného v 1.rade je sčasti dôvodné, odvolanie žalovanej v 2.rade nie je dôvodné.

Podľa ust. § 220 Občianskeho súdneho poriadku, odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom, ako aj odôvodnením napadnutého rozhodnutia, odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne postupoval, ak po zhodnotení sociálnych a majetkových pomerov účastníkov konania, zohľadnených okolností, ktoré viedli účastníkov k sporu, ako aj zohľadnení postojov účastníkov v spore, konštatoval, že na strane žalovaných neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali nepriznanie náhrady trov konania žalobkyni, ktorá bola v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva plne úspešná, pretože vo veci samej bolo rozhodnuté na základe predloženého návrhu žalobkyňou.

Namietaný nesprávny postup súdu, ktorý neaplikoval na rozhodnutie o trovách konania ust. § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, odvolací súd nepovažoval za opodstatnený.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania, ak súd vyhovel návrhu a zrušil podielové spoluvlastníctvo spôsobom, ktorý bol navrhovaný, najmä, ak sa odporcovia bránili alebo navrhovali, a to bezúspešne iný spôsob vysporiadania, niet v zásade prekážok, aby súd použil ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, a aby navrhovateľovi priznal plnú náhradu trov konania (R 54/1973).

V tejto časti sa odvolací súd stotožňuje s právnym názorom súdu prvého stupňa o nepreukázaní zákonných podmienok pre aplikáciu ust. § 150 Občianskeho súdneho poriadku, t. j. výnimočnosť predmetu konania, ako aj existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Odvolačný súd za nedôvodnú považoval odvoláciu námietku týkajúcu sa priznanej náhrady polovice hodnoty zaplatenej odmeny za vypracovaný geometrický plán žalobkyňou v celkovej výške 250,- Eur, t. j. v sume 125,- Eur. Je nesporné, že predmetný geometrický plán bol podkladom pre rozhodnutie vo veci samej, a preto bola dôvodne priznaná náhrada polovice nákladov vynaložených na jeho vypracovanie. Podľa § 137 Občianskeho súdneho poriadku, trovami konania sú výdavky, ktoré vznikli v rámci konania prípadne v priamej súvislosti s konaním. Sú nimi napr. hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazu. V ust. § 137 Občianskeho súdneho poriadku ide o len o demonštratívny výpočet, a preto trovy konania môžu pozostávať aj z iných výdavkov, ktoré v konaní alebo v priamej súvislosti s ním vzniknú. Musí ísť o výdavky, ktoré vznikli v bezprostrednej súvislosti s konaním. Uplatnená náhrada za vypracovaný geometrický plán v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva vznikla v súvislosti a bezprostredne so súdnym konaním a predstavuje hotový výdavok žalobkyne na predloženie listinného dôkazu, ktorý nakoniec bol podkladom vyporiadania podielového spoluvlastníctva. Iné námietky týkajúce sa priznanej náhrady iných trov konania neboli uplatnené, a preto v tejto časti bola priznaná náhrada iných trov žalobkyne z titulu zaplateného súdneho poplatku vo výške 390,- Eur a z titulu polovice zaplatenej odmeny za vypracovaný geometrický plán, t. j. v sume 125,- Eur z celkovej sumy 250,- Eur, správne priznaná súdom prvého stupňa v zmysle opravného uznesenia, celkom vo výške 515,- Eur, k zaplateniu ktorých odvolací súd postupom podľa § 220 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne.

Vo vzťahu k priznanej náhrade trov právneho zastúpenia žalovaný v 1.rade namietal priznanie náhrady jednotlivých úkonov, ktoré nepovažoval za účelne uplatnené a priznané. Preskúmaním špecifikácie náhrady trov právneho zastúpenia preto odvolací súd uznal sčasti námietky žalovaného v 1.rade za dôvodné, a to za priznanú odmenu účasť na pojednávaní dňa 29.5.2013, ako aj samotné písomné vyjadrenie vo veci zo dňa 29.5.2013, v ktorej časti preto plnú náhradu trov právneho zastúpenia právnej zástupkyne žalobkyne nepriznal.

Z tohto dôvodu bola priznaná náhrada trov právneho zastúpenia žalobkyne za 5 úkonov á 220,77 Eur, vychádzajúc z hodnoty sporu 6 500,- Eur, a to za prípravu a prevzatie veci dňa 11.5.2014, podanie žaloby zo dňa 5.3.2012, rokovanie s protistranou vo výške 2/3 tarifnej odmeny, t. j. v sume 147,18 Eur, ďalej vyjadrenie vo veci samej zo dňa 18.7.2012, účasť na pojednávaní dňa 30.1.2013 a 18.9.2013, t. j. 5 x á 220,77 Eur (§ 10 ods. 1 v spojení s § 14 ods. 1 písm. b/, c/, § 4 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, ďalej len citovanej vyhlášky. Za účasť na pojednávaní dňa 29.5.2013, ktoré bolo odročené bez prejednávania bola priznaná len 1 priznanej náhrady z 220,77 Eur, t. j. vo výške 55,19 Eur (§ 14 ods. 5 písm. b/ citovanej vyhlášky). Za účasť na pojednávaní dňa 28.6.2013, bola priznaná náhrada 55,19 Eur, ktoré pojednávanie bolo odročené bez prejednávania (§ 14 ods. 5 písm. b/ citovanej vyhlášky). Ďalej boli priznané úkony za odvolanie proti uzneseniu z 13.12.2013, za ktorý úkon bola priznaná 1-ica tarifnej odmeny, t. j. vo výške 110,39 Eur (§ 13a ods. 2 písm. b/ citovanej vyhlášky), vyjadrenie k odvolaniu žalovaných v 1. a 2.rade dňa 3.3.2014 1-ica z 220,77 Eur, t. j. vo výške 110,39 Eur (§ 13a ods. 2 písm. b/ citovanej vyhlášky).

Odvolačný súd však považoval za neúčelný úkon uplatnený právnu zástupkyňou žalobkyne, ako aj priznaný súdom a to písomné vyjadrenie vo veci zo dňa 29.5.2013 z dôvodu, že v predmetný deň bolo nariadené pojednávanie 29.5.2013, ktoré následne bolo odročené bez prejednávania, a preto predkladanie záverečného návrhu právnu zástupkyňou žalobkyne, odvolací súd v danom štádiu konania nepovažoval za opodstatnené z dôvodu, že predmetné pojednávanie bolo odročené za účelom mimosúdnej dohody. Takže z titulu odmeny bola priznaná náhrada vo výške 5 x 220,77 Eur, čo predstavuje 1 103,85 Eur, 2 x á 55,19 Eur, čo predstavuje 110,38 Eur a 2 x á 110,39 Eur t. j. v sume 220,78 Eur a 1 x 147,18 Eur, t. j. celkom bola priznaná náhrada tarifnej odmeny právnej zástupkyne žalobkyne vo výške 1 582,19 Eur. Z titulu náhrady režijného paušálu bola priznaná náhrada 1 x 7,41 Eur za úkon vykonaný v roku 2011, 3 x á 7,63 Eur za úkon vykonaný v roku 2012, t. j. v sume 22,89 Eur, 5 x á 7,81 Eur za úkony vykonané v roku 2013, t. j. v sume 39,05 Eur. Celkom z titulu náhrady režijného paušálu bola priznaná náhrada vo výške 69,35 Eur v súlade s ust. § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky. Právna zástupkyňa žalobkyne preukázala, že je platiteľom dane z pridanej hodnoty, a preto jej bola odmena, vrátane náhrady hotových výdavkov zvýšená o 20 % daň z pridanej hodnoty zo sumy 1 651,54 Eur, čo predstavuje sumu 330,30 Eur (§ 18 ods. 3 citovanej vyhlášky). Celkom z titulu náhrady trov

prvostupňového konania bola priznaná náhrada vo výške 1 981,84 Eur, k zaplateniu ktorých odvolací súd zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a zásadou úspechu žalobkyne v odvolacom konaní (§142 ods.3 Občianskeho súdneho poriadku), a preto bola priznaná náhradu trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby, a to vyjadrenie k odvolaniu z hodnoty 1 981,84 Eur, t. j. výška tarifnej odmeny 81,33 Eur, z toho 1-ica vo výške 40,66 Eur (§ 10 ods. 1 v spojení s § 13a ods. 2 písm. b/ citovanej vyhlášky) u každého zo žalovaných. Súčasťou priznanej náhrady je náhrada režijného paušálu vo výške 8,04 Eur, ako aj 20 % daň z pridanej hodnoty zo sumy 89.36 Eur, čo predstavuje 17,87 Eur (§ 18 ods. 3 citovanej vyhlášky). Celkom z titulu náhrady trov odvolacieho konania bola priznaná náhrada trov právneho zastúpenia žalobkyni celkom vo výške 107,23 Eur, k zaplateniu ktorých odvolací súd zaviazal žalovaných v 1. a 2.rade spoločne a nerozdielne. Povinnosť žalovaných nahradiť žalobkyni trovy právneho zastúpenia vyplýva z ust. § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolanie nie je prípustné.